

Кіровоградська область
Вісник ім. М. М. Крушельницького
№ 144

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Четвер,

4 грудня 1980 року

№ 144 (2872)

Ціна
2 коп.

Величезне політичне й трудове піднесення трудящих Кіровоградщини викликав проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». Всюди йде обговорення цього важливого документа, в тому числі й у комсомольських організаціях області.

НА БЛАГО КОЖНОГО І ВСІХ

«У галузі заробітної плати робітників і службовців забезпечувати: посилення залежності заробітної плати від кінцевих результатів роботи колективу і кожного працівника, підвищення її стимулюючої ролі в піднесенні продуктивності праці, в поліпшенні якості продукції і економії всіх видів ресурсів; удосконалення тарифної системи і нормування праці; тіснішу залежність премій від трудового вкладу».

Це рішення, взятє з проекту ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», — яскраве свідчення того, як Комуністична партія і Радянський уряд дбають

про добробут кожного члена суспільства зокрема і про розвиток народного господарства країни в цілому. Саме така залежність між випуском продукції і заробіткою платою може принести бажаний результат. Випустити товарів більше і добитися підвищення їхньої якості — це вигідно як окремому робітникові, так і державі. Разом з тим підвищиться ефективність використання робочого часу і технічних засобів, зменшиться кількість нероб.

Я схвалюю такий підхід до справи, бо вважаю його єдино правильним.

С. МІРОШНИК,

слюсар олійжиркомбінату,
м. Кіровоград.

Всесоюзна
естафета
ударних
комсомольських
справ

СТАРТ ДАНО

26 листопада стартувала естафета ударних справ учнів і працівників учбових закладів профтехосвіти області «XXVI з'їзду КПРС — ударну працю, відмінне навчання молодого робітничого поповнення». Її мета — даліше підвищення активності учнів і працівників системи профтехосвіти в боротьбі за поліпшення якості навчання та виховання молодого робітничого поповнення.

Першими естафету прийняли комсомольці нашого технічного училища. Створено штаб естафети, його очолює секретар парторганізації М. К. Савенко. Складено план заходів на час проходження естафети, оформлено фотовітрину, що відбиває успіхи парторганизмації в передз'їздовському соціалістичному змаганні.

В альбомі естафети, який наша комсомольська організація 5 грудня передасть спільцям техні-

чного училища № 1, знайдуть відображення всі славні діла нашого колективу. Ми розповімо про успіхи п'ятої групи закріплених з третього курсу, котра добилася почесного звання «Група — резерв бригади комуністичної праці». Відведено в альбомі місце і для розповіді про наш дівочий вокально-інструментальний ансамбль «Гарний настрій», який існує вже два роки і якому присвоєно високе звання парадного, про активістів громадської роботи в нашому училищі.

За час проходження естафети альбом поповниться розповідями, фотодокументами про ударні справи колективів інших училищ області. Про все краще, чого досягнуто в навчанні і вихованні майбутньої робітничої зміни, буде розказано тут. Завершить естафету ударних справ свій хід 5 лютого, незадовго до початку партійного з'їзду.

Л. КОНСТАНТИНОВА,
секретар комсомольської організації технічного училища № 4,
м. Кіровоград.

ТОВАРИШ БУДІВЕЛЬНИК

ХТО КОГО ПІДВОДИТЬ?

Чи завжди будівельники роблять усе для того, щоб нічим не затьмарювати радості новоселів? З метою відповісти на це запитання наш кореспондент побував на деяких будовах Кіровограда.

— Ну, Сашко, ти сьогодні даєш! — так висловив своє захоплення роботою мого супутника черговий на прохідній. Потужний вантажний автомобіль виїхав за ворота першого виробничого підрозділу комбінату «Кіровоградзаізобетон». Шофер комсомолець Олександр Голуб розповідає про свою роботу, яку, з усього видно, любить. Нині він підвозить заізобетонні блоки на спорудження 212-квартирного будинку на вулиці Полтавській. Тут ми й познайомилися з бригадою монтажників І. Ю. Миколаєнка, що працює тут, до речі, однією з найкращих у тресті «Кіровоградміськбуд». Але в останні місяці бригада працює нижче своїх можливостей.

Чи все залежить від будівельників?

— На жаль, далеко не все, — вважає І. Ю. Миколаєнка. — Скажімо, у нас робота затримується через відсутність деяких типів заізобетонних плит...

На майданчику біля будинку, що його зводить бригада Івана Юхимовича, складено чимало різноманітних заізобетонних блоків. Та втім-то й справа, що будувати не можна, бо немає плит перекриття і плит для лоджій.

— Зате стінових блоків, — не без іронії зауважують члени бригади монтажників, — на три поверхи про запас маємо.

(Закінчення на 2-й стор.).

МОТОРИ НЕ ЗМОВКАТИМУТЬ

кий шлях лежить до Володимира Яковича Хропака. Хропак — ветеран Великої Вітчизняної війни, ве-

Добре, дуже добре, коли ти, хлопче, ти, дівчино, живучи в селі, знаєш техніку. Та вміти водити трактор, комбайн, автомашину — цього ще мало.

... Леонід Булдаков поєнувся з лав Радянської Армії. Привітно зустрічали його люди. А на повороті в рідний завулоч — нова зустріч. Із Василем Максимовичем Царушем та Олександром Петровичем Секарою. Він знав їх давно, ще коли ходив до школи. Він знав, що обоє працювали в Панчівському відділенні Новоміргородської сільгосптехніки, в майстерні. Не на одній експерсії з виробничого навчання бачив, що працюють обоє на вузлі ремонту моторів.

Зупинились, руки потиснули.

— Додому, товаришу солдат?

— Додому.

— Де ж думаєш працювати? Тут чи відлетити в інші краї?

— Залишусь у селі.

— Добре. Тоді йди до нас. Маємо хорошу й цікаву роботу. Романтична, хоч на перший погляд і не побачиш тієї романтики. Ми — наче казкові чарівники... Скажімо, в полі, в загірці чи в міжряддях кукурудзи зупиняється трактор. Щось трапилось з його серцем. Тоді до нас його. Ми полікуємо. І він пішов у майстерню. Бо там ремонтують машини, бо там кожна людина причетна до вироблення хліба.

Василь Максимович, людина серйозна, добра, комуніст, порадив:

— Спершу, Леоніде, на-

вчися слюсарної справи. Вона нам дуже необхідна. Вчитель у тебе буде хороший.

Борис Андрійович Босько, теж комуніст, ударник комуністичної праці, навчав хлопця всього. Не шкодував часу. Обос часто залишався після роботи. Леонід переймав від досвідченого майстра його вміння. І коли юнак пізнав таємниці слюсарної справи, Василь Максимович сказав:

— А тепер, Леоніде, до нас.

Машини старіють, машини хворіють. На їхніх плечах нелегка ноша. Скільки вони закрили волюги, забронували озки, скільки перевезли вантажів!

Скільки скошено та обмочено хліба комбайнами! Де ті серп і коса, лобогрейка! В напрузі мотори... Трактори не зупиняються ні в дощову погоду, ні в заметіль.

Ім завжди є робота. Машини старіють, машини хворіють. І їх треба лікувати, щоб служили вони якнайдовше. Невеликий ремонт роблять самі трактористи, комбайнери. Та коли хвороба серйозна, коли починає здавати мотор, потрібні емілі руки, потрібне відмінне знання і слюсарної справи, і самого мотора.

Мотор — серце машини. Зупиняється він, змовкає — і тоді гезуть його в майстерню відділення райсільгосптехніки. Спершу потрепляють мотори до рук Анатолія Деналатія. Він розбирає їх до найменших деталей, промиває. А потім їхній корот-

терапін праці, досвідчений інженер. Він пильно, уважно оглядає деталь, дає присуд, що залишити, що ще може послужити, що відразу, негайно замінити, що реставрувати...

І звідси розібраний, оглянутий мотор потрапляє до вузла моторів. Їх лагодять для Новоміргородського, Маловісківського, Олександрівського районів — і рекламацій немає.

Новий наставник Василь Максимович Царуш так сказав Леонідові:

— Добре відремонтований мотор — це, вважаю, і добрий урожай.

Складна й відповідальна у них праця. Багато чого перейняв у ветеранів Леонід. І на роботі, і вдома з книг, із журналів вивчав мотори...

Багато чого навчили Царуш і Сікара Леоніда. Навчився він у них і найголовнішого — почуття відповідальності.

Згадуються йому слова Василя Максимовича про чари їхньої праці. Ну що таке ремонт? Звичайна, звична робота. Купа деталей, купа металу. А як завмирає серце, коли все складено, пригесовано, загвинчено — і ця купа деталей, куга мертвого металу оживає, рокоче, працює!

Віктор Іванович Калінін, інженер, завідувач майстерню, розповідає:

— Колектив у нас невеликий — п'ятнадцять чоловік. Наше соціалістичне зобов'язання — відремонтувати 70 моторів. Уже відремонтували 56. Зобов'язання виконаємо. Це буде нашим трудовим да-

рунком XXVI з'їзду КПРС. Дружно трудяться всі товариші. Тільки мені хочеться відзначити нашого наймолодшого товариша, комсомольця Леоніда Булдакова. Скресний він, роботящий. І що головне — він і любить, і знає техніку. Ремонтуємо ми мотори тракторів і комбайнів різних марок. Принцип їх роботи однаковий. Але відмінність є. Та наш Леонід з ними всіма на «ти». Скажу більше. Коли Василь Максимович пішов у відпустку, вузол очолює Леонід. Полагодить десять моторів з відмінною оцінкою.

... Анатолій Деналатій одержує щойно прибулий мотор. Краном знімає з машини і ставить у своє відділення. Розберє його до гвинтиків і виправляє до Володимира Яковича Хропака. Той огляне деталь, дасть свій присуд. Звідси вони підуть до Царуша, Секари, Булдакова. Механізатори відремонтують, замінять спрацьзовані деталі — і на стелд. Стелд загуде, йтиме хогодна обкатка... А потім мотор загуде, мотор житиме, бо йому треба жити, щоб оралися, засівалися поля, щоб зеленіли на них озимина, вистигав хліб.

Лан звідси далеко. Та всі троє бачать його, чувають гудіння моторів. Бо у всіх у серцях живе, ніколи не зникає велике почуття причетності до хліба.

М. СТОЯН.

с. Панчеве
Новоміргородського району.

НАЧЕ Н НЕБАГАТО ЧАСУ СПІВІВЛО ВІДГОДИ ЯК ЮРІН ШЕВЧЕНКО. ГОР КУЛИК ТА АНАТОЛІЙ ІСМАЙЛОВ ЗАКІНЧИЛИ ШКОЛУ. А СЬОГОДИ ВОНИ ВЖЕ СЛЮСАРИ НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОЇ РАЙСІЛЬГОСПТЕХНІКИ. ІМ ДОРУЧАЮТЬ НАНСКЛАДНІШУ РОБОТУ.

ІА ЗНІМКУ (ЗЛІВА НАПРАВО): Ю. ШЕВЧЕНКО, І. КУЛИК ТА А. ІСМАЙЛОВ.

Фото І. КОРЗУНА.

НАРАДА ЖУРНАЛІСТІВ

Один з найкращих творчих колективів — молоді журналісти — продовжують традиції партійної публіцистики, прагнуть бути на передньому краю життя. Про це говорив на Всеукраїнській нараді молодих журналістів, яка відбулася 1 грудня в Москві.

З доповіддю про роль і завдання засобів масової інформації та пропаганди в комуністичній виховній роботі з молоддю, її мобілізації на історичну боротьбу ХХІ століття виступив секретар ЦК ВЛКСМ Ю. О. Дергачов. У перших рядах молодих будівничих комунізму, сказав він, йдуть журналісти, професія яких вимагає точного відчуття ритму життя, постійного перебування у вирі подій. Особлива роль належить їм у формуванні високих моральних якостей людини, в її ідейному закріпленні.

З доповіддю про підвищення творчої майстерності молодих журналістів у сфері агітаційних завдань ідеологічної роботи партії виступив секретар правління Спілки журналістів СРСР П. К. Корнєшов. Для всієї нашої журналістики підкреслює він, чудовим творчим прикладом, взірцем творця, в яких обидва змісту органічно зливаються з простотою мови, мудрістю думки, є мислитель Леонід Ілліч Воронцов «Мала земля», «Відродження», «Ціліна».

Зустріч молодих журналістів тривала п'ять днів. В її рамках працювали творчі семінари-сеції. У перший день журналісти побували в редакціях центральних газет, у ТАРС, АПН, Держтелерадіо СРСР.

У роботі наради беруть участь перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Ісхутов, заступники завідувачів відділами ЦК КПРС В. М. Сєврук і В. М. Ісхутов, заступник голови правління Спілки журналістів СРСР, голова правління Агентства Преси Новини Л. М. Толкунов, генеральний директор ТАРС С. А. Мосєв.

(ТАРС).

НАШ ДІМ

Масова заселення нових житлових масивів викликало чимало проблем, пов'язаних з охороною громадського порядку в цих районах.

Між іншим, а часом і безпосередньо, будинки позначаються мікросоціалістичними моральними індивідуальностями. Не секрет, що для деяких жителів планета «дім» обмежується негромадською квартирою. Там вони — хазяї. Старанно створюють замішок у своєму житті. З той же час їх зовсім не турбує, що стіни з новим будинком покриті, пошкрябані, брудні, сіло з диваном, плафонні лампи, зіпсовані перегорілими приладами. У такий під'їзд заходить притулок любитель випити, підлітки, які не знають, де себе поводити. Нові будинки часто стають об'єктами квартирних крадіжок.

Добровільні народні дружини підприємств, заправлені за громадськими пунктами охорони порядку, неспроможні «запирити» багатоквартирних під'їздів. Саме життя підказує шлях із становища: необхідно збільшити загальнодержавну організацію чергування жителів у під'їздах. Майже однозначно в інших районах міста Мінська жителі взяли на себе ініціативу наведення порядку. Як правило, адже чергують пенсіонери, а вночі — ті, хто повернувся з роботи.

Якщо подивитися збoku на п'ятиповерхові будинки по вулиці Крамчичівської міста Кіровограда, всі вони облясовані каштановими плитками і виглядають дуже красиво. Але зайдіть у будь-який із під'їздів — і ви знайдете: усе побите й потрошене. А деякі «хазяї» навіть ухиляються свавільно парувати балкони.

На кращі справи і в інших мікрорайонах міста. Було встановлено, який кіровоградський підліток ініціативу мічман. Учасник селення в боротьбі за зразковий порядок — гідний вносом у справу перетворення Кіровограда в комуністичне місто.

Г. ЧЕРКАСОВ,
заступник начальника
штабу ДНД заводу
«Червона зірка».

З КОСТЯНТИНОМ Сисоєвим, електриком обласної загальноосвітньої бази «Україноліт» ми зустрілися на випадково. Цей зустріч передала телевізійна передача «Людина і закон», де мова йшла про релігійного фанатика, балтиста-розкольників Сисоєва.

Чим мотивує Костянтин свою поведінку, що стоїть за його дегенеративними виступами про так званий «страждання» віруючих у нашій країні? — На це могла відповісти лише зустріч із ним.

— Я вірю в бога з дитинства, — почав розповідати він. — Батьки мої були віруючими. З осьмого класу став зустрічатися з членами общини, цікавитися релігій-

лях, що розігруються за сценаріями хазяїв із-за кордону.

У січні 1980 року в Полтаві, Дніпропетровську, Кіровограді, інших містах почав з'являтися молодик який відвідував общини балтистів-розкольників з проповідями та «розв'язальними програмами», до якої входив показ релігійно-пропагандистського фільму виробництва США. Цей закордонський фільм було доведено через кордон контрабандним шляхом. Мага показу фільму — розпалювання релігійного фанатизму серед віруючих.

Та цим не обмежується Сисоєв. У Нових Садках Крамчичівського району Полтавської області він розповсюджує

чарування його тещи, Н. І. Антонової, з «свєтлої руки» якої збігає з життям його тещи син Павло. Телер намагається зя-

ти. — П'ятнадцять днів — це не строк — розчаровано зітхнула Неоніла Іванівна.

На зстиг Костянтин відбути й однієї доби «покарання» як по бездроговому телефону вже латіла записка що Костянтин Сисоєв «незаконно арештований за свої переконання». На льоту записка обростала подорожжями й ставала схожою на всі інші фальшивки, які в таких випадках фабрикуються «божими людьми». Протести проти «незаконного ув'язнення» було направлено в Москву до вищих

АТЕІЗМ

Павутиння

ною літературою.

Слухаємо сумну оповідь про вигадані страждання — і уявляємо, як сприймають її ті, кого зтягнуто в танета «Божих слуг». Вони, певно, вірять йому: пристрасно обманює чоловік! І нікому з них навіть на думку не спадає заперечити «багатостраждальності» Костянтинової, нагадавши йому про те, скільки віруючих сьогодні часно працюють у різних ланках радянського будівництва, користуються всіма привілеями радянської людини.

— Я в армії служив, але присягу прийняти відмовився. За переконаннями. Віра не дозволяє мені брати з руки зброю, — продовжує розповідати Костянтин.

У Конституції СРСР сказано, що священним обов'язком кожної радянської людини є захист соціалістичної Вітчизни, охорона її кордонів. Костянтин та інші прихильники розкольників свідомо нехтують цим положенням законодавства, займають позицію дегенератів. Костянтин не може пояснити, чому бог не дозволяє йому стояти на охороні кордонів Вітчизни.

Сабі й до борця за мир Костянтин не зараховує. Розігруючи «мученика», він напам'ять закриває очі на події, які відбуваються у світі.

— Ось ви кажете, що в Радянському Союзі не порушуються права людини. Чому ж нам, віруючим, не дозволяють збиратися на молитви?

— Костю, ви хіба самі цього не знаєте?

— Знаю. Він помозач. Потім, з-під поблгувши на мене: — Тому, що ми відмовляємося від реєстрації.

Останній слів Сисоєва звучить мляво, непереконливо. Відчувачи це, він починає виправдуватися:

— А ми просто не хочемо реєструвати свою общину...

Чи просто? У нашій країні більшість балтистів-розкольників, до яких належить і К. Сисоєв, свідомо ухиляється від реєстрації. Ватажки цих нелегальних общин підбурюють віруючих брати участь у спеціаль-

далеко на беззачинну літературу.

19 квітня Сисоєв на виїзді на ленинський комуністичний суботник, заважаючи при цьому, що його погляди категорично розходяться з комуністичним світоглядом.

Влітку 1980 року, одружившись із дочкою І. Я. Антонової, члена так званої «ради церков свангельських християн-балтистів», який нині відбуває покарання за дераждство, Костянтин переміщує до Кіровограда. І тут він розгортає ще бурхливішу «діяльність» очолює нелегальні збори, виступає з проповідями, з яких закликає «братів і сестер» не визнавати радянських законів.

Наразі Костянтин роз'яснює закони, надає про релігійні культури, де передбачено й відповідальність за антигромадські дії, наклепи на радянську державу, а також ухиляється від розмов на цю тему, пускаясь в демагогію.

Договорившись до того, що став лаякати:

— У нас є можливість передати за кордон матеріали про те, як над нами тут змушували (під «змушеннями» Костянтин мав на увазі злими додержуватися радянських законів).

10 вересня 1980 року у Знам'янці в провулку Локомотивному № 14 Сисоєв з якимсь історичним проповідником керував нелегальними зборами. Спровадивши збірку, втягнувши до неї «братство», обсяг релігійних фанатизмів зникли того дня безслідно.

Та ж сама історія повторилася 12 вересня в селі Парозованці, де в будинку № 13 на вулиці Першотравневої зборили керували К. Сисоєв та П. Антонов.

За невідомості релігійних охорони правопорядку постановою Знам'янського народного суду К. Сисоєв було притягнуто до адміністративної відповідальності — він відбував 15 днів арешту.

Цього тільки й чекали «брати». Аж тепер з'явилася можливість зчитати галас про нове «мученика за віру», «незаконне» ув'язнення «брата Кості». Та пізніший арешт лише роз-

урядових і юридичних інстанцій і за кордон. За кордоном їх нестерпаче чекали хазяї, зокрема Г. П. Віно.

Довідка. Г. Віно — кращий друг І. Я. Антонової та його сім'ї. Самого часу був задержаний з нашої країни за антигромадську діяльність. Інженер за фахом, він не хотів працювати, був нелегальним службовцем культу. За дераждство і наклепи на державу відбував покарання.

Нині Г. Віно живе у Сполучених Штатах на хлібці американських спецслужб. Продовжує засидити наклепи на нашу державу.

НАША розмова з Костянтином тривала довго. Він, підізвавши очі до стелі, раптом іронічно посміхається й каже: — Вам, певно, добре заплізає за статтю, яку ви написали...

Костянтин, мабуть, не відомі інші мотиви, за якими людина відстоює свої переконання. Аж не від добрих дачок надходять сімейству Антонових послілки з капіталістичних країн, зокрема із Швеції, де містяться «Слов'янська місія», яка існує на подачки ЦРУ та інших західних спецслужб.

Сумлінно відображають ці подачки ті, кому зочи неходять. Так, нащадку Неоніли Іванівни Антонової, написавши ще одну петицію прокуророві Кіровоградської області, заявила, що про «незаконне ув'язнення Костянтина» вона повідомляла Г. Віно. А це не що інше, як спекуляція власною совістю, особистою долею дочки та її чоловіка, кстрі сліпо йдуть на поводу у вальми авторитетної в павних колах тещи, яка з шкєри пнеється, аби створити «орєол святості» своєму сімейству. І йде до цієї сумнівної святості, зневажаючи долі своїх дітей.

Свідомість Костянтина Сисоєва, Павла Антонової, Віри Антонової, Надії Сисоєвої заснована павутинням, за яким вони не бачать усієї мерзості своїх, по суті, зрадничьких дій. Ці люди, шукаючи надуманих страждань, не помічають прекрасного життя, яке вирве на-закруги.

О. АНОХІНА,
спеціаліст «Молодого комуніста».

Одна з кращих пропагандистів Олександрійського району Л. С. Брук. Вона керує гуртком «Біографія В. І. Леніна», що працює при райпобуткомбінаті. Побова педагогічної роботи, уважне ставлення до слухачів — ось що забезпечує Ларисі Степанівні успіх пропаганди політичних занять.

Фото В. ГРИБА.

ХТО КОГО ПІДВОДИТЬ?

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.).

Цей житловий будинок бригаді належить здавати у квітні наступного року.

— Але якщо в надолі нас так забезпечуватимуть матеріалами, — каже І. Ю. Миколаєнко, — то ми при цьому нашому божами на цей час будинку не поставимо.

Поруч уже згаданому житловому будинку стоїть ще один, кооперативний «Агрегатник». Будувала його та ж бригада монтажників, а нині «доводить» комплект бригади столярів, очолювана В. П. Черновим. Для того, щоб зона працювала ритмічно, їй потрібна пильність так званої «столярки», тобто готових вікон, дверей та інших виробів з дерева, які будівельству повинні давати управління виробничо-технологічної комбінатом (ВТК), але воно цього власно не робить.

Аналогічне становище на спорудженні 180-квартирного цегляного будинку на вул. Жовтневої революції. Тут теж не вистачає виробів із залізобетону — скодових плитонок, козирків входів. І систематично недодають. Наприклад, балконних плит при потребі 20 суди на 20 листопада завезли лише 4.

Є у будівельників бригада мулярів М. Я. Дудніна, що працює тут, ще одна, своя, так би мовити, прозлема — неритмічне надходження розчину для кладки стін. Як випливає з актів, що зберігаються у виконроба В. П. Мельникова, лише з 3 по 22 листопада виробничо-технологічний № 4 комбінат залізобетонних виробів на будівництво 180-квартирного будинку недодавав 12 кубометрів розчину — це 26 процентів від замовленого.

— Більше того, — каже заступник бригадира мулярів В. О. Остапчук, — не тільки недодають розчину, а періодично доставляють невідповідно. Замовлено, скажімо, на дев'ять годин, а машина з вантажем прибуває аж на 11. Зайде — простой...

Хто винен, хто правий?

Із звітистю, яку можна знайти в диспетчерській комбінату залізобетонних виробів, видно, що винні будівельники. Вони не виконують повністю поданого розчину. Часті повертають його назад. Трохи рідяться

цифри, які можна знайти в тих звітих і в актах виконроба В. П. Мельникова. Якщо в звітих чорним по білому написано, що, скажімо, 19 листопада на будівництво 180-квартирного будинку подано 3 кубометри розчину (два з них будівельники повернули назад) з трьох замовлень, то в актах фігурують інші цифри: замовлено — 4, одержано — 3 і ніхто навіть не збирався їх повертати. Отак виходить задача.

Заступник начальника ВТК по комплексу М. В. Колесников теж висловлює спантеличення стосовно відповіді.

— Справді, інколи бувають у нас перебої з комплектацією виробів з дерева. Але на спорудження кооперативного житлового будинку «Агрегатник» ми поставили «столярку» в повному комплекті. І якщо, й там розбавляти, то нехай вибачаються...

А початок першого виробничого підрозділу комбінату залізобетонних виробів А. В. Долішню вичлино пояснює:

— І балконні плити, і козирки входів, і сходові плити ми виробляємо з певних матеріалів. Деякі з них нам нинішнього року недодали Кіровоградський металургійний завод і Марганецький керамзитовий комбінат. Тому й виникли дофиди...

Розібравшись в ситуації, що склалася, як бачите, не так просто. Аж ось, з ким нам довелося зустрітись, наче не проти, щоб будувати швидко, доброякісно, згідно з виробничими графіками, — хочуть цього, та це їм нік не вдається. По «Агрегатнику», скажімо, так виходить не тільки тому, що «столярки» недодали, а й через те, що «забули» підвести тент до приміщення. До речі, перша черга цього будинку, що його ставити, як і всі інші, згадані вище, трест «Кіровоградмислбуд», повинна стати до ладу, тобто бути заселеною, в грудні нинішнього року.

— І в грудні, й в січні, — резонно зауважили цього приводу в першому будівельному управлінні тресту «Кіровоградмислбуд», — будинку не заселятиметься. Висновок цей лишився справедливим і щодо згаданих експлуатацій і інших будинків, якщо тут будувати муть так, як досі.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ТЕАТР І ДІТИ

ЗВІТ
ПЕД
ГЛЯДАЧАМИ

У Кіровоградському обласному театрі ляльок тиждень «Театр і діти» прозодиться вчетверте. Це щотижневий звіт про роботу театрів з юними глядачами.

24 листопада відбулося урочисте відкриття Тижня. Протягом семи днів проведено багато заходів. Це — лекції, бесіди, екскурсії, зустрічі.

25 листопада, наприклад, театр відвідали наймолодші глядачі — вихованці дитсадка № 3. Вони отримали з подарунком значки із зображенням казкових героїв, ляльки та ознайомилися з правилами поведінки в театрі.

Юні читачі бібліотеки

імені А. Гайдара зустрічалися з артистами театру. Вони послушали бесіду «Літературні герої наших спектаклів», подивилися фрагменти з вистав.

28 листопада в театрі гостювали сільські глядачі — учні підшефної школи із с. Вільного.

«Роль музики у спектаклях театру ляльок» — цю лекцію з показом музичних фрагментів прочитано для учнів дитячої музичної школи міста Кіровограда.

Прозіники театру приєднали тижню «Театр і діти» свою нову роботу — виставу «Золоте курча» В. Орлова.

Та це не позний перелік. Проводилася робота із батьками та вчителями (анкети), учнями (твори, малюнки) і вихованцями дитячих садків (бесіди). За сім днів показано 22 вистави, їх подивилися 4650 глядачів.

З. ТАТАРОВА,
педагог театру.

У НАС В ГОСТЯХ —
«СМЕРІЧКА»

Кілька років тому вперше пролунали і всім полюбився український астрадний пісень «Червона рута», «Водограй», «У Карпатах ходить осінь»... Їх виконавцем був тоді ще маловідомий самодіяльний вокально-інструментальний ансамбль «Смерічка» Зиницького районного Будинку культури Чернівецької області.

Минали роки, зростала майстерність цього колективу. І ось «Смерічка» в Кіровограді. Три дні тривали виступи ама професійного ансамблю з участю заслуженого артиста УРСР Назарія Яремчука.

Цікавий пісенний репертуар, сучасні стилізовані українські костюми, оригінальне світлове оформлення — все це становило під час концерту одне ціле.

КІНОЕКРАН ГРУДНЯ

Серед тих, хто готується до старту на біговій доріжці інодрому, є й досвідчений жокей Логінов зі своїм чотириногом партнером Гладіатором.

Під бурхливий оплески глядачів Логінов виграве заїзд і завойовує Великий приз.

А плодом його знаходять убитим.

Хто ж учинив цей злочин? На це запитання й дає відповідь фільм «Інод-

ром», поставлений за сценарієм Миколи Леонова.

Пригодницька стрічка «Останнє полювання» розповідає про те, як у перші роки Радянської влади на Далекий Північ було врятовано від зарубіжних піратів великі запаси цінного хутра і зодолго, що належали народowi.

У фільмі беруть участь актори Юрій Богатирьов, Олег Борисов, Микола Гринько та інші.

Л. БОРОВИК,
редактор обкінoproкату.

ЗУСТРІЧ

Кілька днів тому гостем юних читачів бібліотеки десятирічний М. 19 буз журналіст, автор книг «Вогонь веде до перемоги» і «Знайшли свою долю» І. Г. Братченко.

...Тринадцята година. До краю заповнений читальний зал. Більшість учнів тримає в руках книги, в яких закладками відмічено хвилюючі сторінки.

Щирі слова подяки про хорощу книгу висловили авторіві Олена Ангелос, Микола Сапалюк, Андрій Линини, Еріка Малюченко та інші. Вони поділилися враженнями, думками про нарис, які їм найбільше запам'яталися: «Комбриг Єгоров», «Мати», «Ій усі квіти...». А коли за йшла мова про нарис «Здрастуй, Вольдемар!», Іван Григорович зачитав листа, котрого тільки що отримав. У ньому — сердечна подяка за правдиве слово про учасників Великої Вітчизняної.

На згадку про зустріч із журналістом присутні разом з фотографувалися, взяли у нього автографи.

Я. ПІГАРЬОВА,
вчителька середньої школи № 17 м. Кіровограда.

ПОДІ

ФАКТИ

КОМЕНТАР

В гуці
ПОДІЙ

МАПУ. (Кор. ТАРС). Третю річницю створення Організації мозамбікської молоді (ОММ) відсвяткували юнаки і дівчата Народної Республіки Мозамбік. У містах і селах країни відбулися урочисті збори, на яких було підбито підсумки роботи, проведеної за час існування ОММ.

Головне завдання нашої організації, заявив тут на прес-конференції Генеральний секретар ОММ З. Купела, полягає у створенні мережі низових осередків, через які ведеться активна робота по вихованню молодого покоління, і з підготовки гідної зміни членам партії ФРЕЛІМО.

Три роки діяльності організації продемонстрували зрослу політичну активність і свідомість молоді НРМ, сказав З. Купела. Відгукуючись на заклик та звернення партії ФРЕЛІМО і уряду республіки, молоді громадяни Мозамбіку виїжджають у найбільш гарячі точки країни. Сама ОММ стала передозим загоном розгорнутого в НРМ грандіозного наступу на відсталість.

Сотні молодіжних бригад працюють у провінції Ньяса, виконуючи наказ партії. Юнаки і дівчата відбудовують народне господарство районів, які потерпіли від нальогів расистської волячини, прокладають шляхи, будують мости, споруджують міста, ведуть боротьбу з неписьменністю.

Генеральний секретар ОММ відзначив величезну підтримку, яку подають мозамбікській молоді комсомольці соціалістичних держав. Обмін делегаціями, приїзд в НРМ студентських будівельних загонів з країн соціалізму допомагають виховувати юних громадян республіки в дусі пролетарського інтернаціоналізму і солідарності.

Керівництво ОММ високо оцінило результати недавнього перебування в провінції Софела будівельного загону з Радянського Союзу. Подякуючи пліч-о-пліч з посланцями Країни Рад, сказав З. Купела, молоді мозамбікці набули важливого досвіду виробничої і пропагандистської діяльності, необхідного нам для організації ефективної роботи бригад доброзильної праці.

А. ВАЩЕНКО.

ЖИТТЯ МОЛОДІ
ЗА РУБЕЖЕМ

Софія

Знайоміти молоді з новітніми астрономією, космічною технікою і медициною, успіхами СРСР у дослідженні всесвіту, єдиним принципом соціалістичних країн за програмою «Інтеркосмос» — такі цілі ставили перед собою новий молодіжний клуб «Ікосмос», відкритий при Будинку радянської науки і культури в Софії. На лекції в цьому виступають вчені радянські і болгарські спеціалісти в галузі дослідження космічного простору.

Кабул

У столиці навалянних збройних Афганістану починає приймати експедиції. Вони проводять роботи по для випускників шкіл і ліцеїв міста Кабула. В цьому році біля 4.600 юнаків і дівчат афганської столиці беруть участь у вступних екзаменах на різні факультети Кабульського університету, політехнічного інституту, Національного університету. Крім студентів у цьому році здійснюється в кілька етапів. Під час них в них візьмуть участь юнаки і дівчата з Кабульської провінції, а також з інших районів Афганістану.

Джакарта

Масове безробіття — одна з найгостріших соціальних проблем сучасної Індонезії. Особливо гостро становище склалося у галузі приватизації підприємств, коли випускники шкіл, коледжів, університетів. Понад 14 мільйонів юнаків і дівчат після 15 до 20 років не можуть знайти застосування своїм силам і знанням, займають місце у справах молоді А. Гарур. Корінь масового безробіття, яке зростає рік у рік, пов'язаний із зусиллями уряду розв'язати проблеми зайнятості, пристосувати в загальному невисокому рівні розвитку економіки, «раціоналізації» виробництва, що її застосовують іноземні інвестори на великих промислових підприємствах. Істотною роллю відіграють і такі фактори, як високий рівень приросту населення (більше як 2 проценти на рік), величезний вибух розорених сільських трудящих у міста в пошуках засобів до існування.

Західний Берлін

«Принципи переслідування демократії», «Геть антикомуністичну кампанію!» — під такими лозунгами відбулися тут багатотисячні демонстрації студентів і викладачів західноберлінських шкіл. Вони протестували проти підступів створеної в місті реакційної організації «Співтовариство за врятування університету» Організація надрукувала і розіслала в державні установи, поліцію списки «Ворогів конституції». До них потрапили багато демократів, активістів професіоналів, соціал-демократів, комуністів. Вони виступали за проведення демократичної реформи в галузі школи освіти.

Вимоги демократичної підтримки широкі верстви громадянства, в тому числі Соціалістична єдина партія Західного Берліна.

▲ ВИРОБНИЧА ГІМНАСТИКА — СИЛА, ЗДОРОВ'Я, НАСТРІЯ

▲ НОВІ ІМЕНА, НОВІ РЕКОРДИ

▲ НАГОРОДА СІЛЬСЬКИМ СПОРТСМЕНАМ

▲ ХРОНІКА

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

ПРОБА СИЛ: КРОК УПЕРЕД

Понад сто дітей і підлітків учаться в дев'яти групах дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету з легкої атлетики. Під керівництвом старшого тренера В. М. Бадової хлопчиків і дівчаток вводять у світ майстерності фахівці зі спеціальною вищою освітою Л. Д. Стеценко та Г. П. Бойко.

Випробуванням засобом перевірки ефективності навчально-тренувального процесу, зростання юних легкоатлетів є матчі з дівчатками. Цього разу показати своє вміння збіралися юні спортсмени 13-14 років з дитячо-юнацьких спортивних шкіл м. Ватутіно, № 3 Кіровоградського міськнапобл. ради товариства «Колос» та організатори змагань.

Останні, до речі, стали переможцями з більшості розіграних дисциплін. Валерій Орлов установив особистий рекорд зі стрибків у висоту (170 см), а потім виграв і стрибок у довжину. 145 сантиметрів — теж особистий рекорд зі стрибків у висоту серед дівчаток, що його встановила Олена Жаровська. Ірина Нікітіна стрибнула у довжину на 5 м 13 см, що дорівнює другому розряду для дорослих. Два здобутки на рахунок Володимирів Нещименка. Він був першим на бігових дистанціях 300 і 30 метрів. На 600-метровій переміг Анастасія Ніколенко, в штовхальній ядрі — Мариса Сухонос і Юрій Олійник.

Лише в двох видах сильнішими були гості — Олена Бахіна зі спортивної школи «Колоса» (біг на 300 м) і Надя Кириченко з м. Ватутіно (біг на 30 м).

На черзі — зустрічі на блакитних доріжках. Вони показані, де сильніші юні плавці — у Світловодську, Кіровограді чи Олександрії?

П. СТАСЮК.

СЕМЕНА Медового без перебільшення можна назвати людиною, закоханою у свою справу. Був молодим — захоплювався баскетболом, закінчив факультет фізичного виховання педінституту, тепер навчає грати в баскетбол інших, став суддею республіканської категорії. Ось уже п'ятий рік працює інструктором-методистом з виробничої гімнастики на Кіровоградському заводі друкарських машин.

Його посада наче й не з гучних, але, як вважає сам

цей найкращою розминкою, котра знімає втому є виробничу гімнастику. Це відчувають ті три тисячі заводчан, які щодня її виконують. А ті, кого ми називаємо активістами, чітко керують її провадженням, а й самі розробляють відповідні комплекси. В цехах: шрифтів — це наладчик М. Рябокін, пластичних мас — пресувальник В. Василенко, складання електродвигунів — намотувальниця Н. Петренко, в голосній бухгалтерії — завідувача відділом В. Левчук...

Масова фізкультура — добрий фундамент для розвитку спорту. Працює сім секцій, якими керують кращі спортсмени. Шахово-шашкову очолює кандидат у майстри спорту інженер-конструктор Валентин Черкашин, волейбольну — нападчик складального цеху Дмитро Саврасенко, кульової стрільби — інженер Михайло Максимов...

ЩОРИЧНО проходить заводська спартакіада з восьми видів спорту. Нині в ній узяло участь 22 команди цехів і відділів.

НЕМАЄ ЧУЖИХ ІНТЕРЕСІВ

У КОЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ

Медовий, відповідальна й почесна.

Механізм колективу фізкультури — це десятки, сотні людей, які на громадських засадах увіходять у його ряди, в комісії по комплексу ГПО, очолюють центральні спортивні секції, осередки фізкультури в цехах та відділах, є інструкторами, судьями, організаторами виробничої гімнастики. А штатних тільки двоє — С. І. Медовий і його помічник.

Виробничу гімнастику... З неї й починаються фізкультура і спорт на підприємстві. Вчені довели, що недостатня фізична активність веде до різних захворювань і передчасного старіння організму. Сто років тому, наприклад, 96 процентів усієї роботи на Землі виконувалося з допомогою м'язових зусиль людини і лише 4 проценти — машинами. Тепер же, як свідчить радянський академік А. С. Берг, навпаки: 99 процентів усієї фізичної праці в розвинутих країнах виконують машини і тільки один процент лишається на м'язову діяльність людини.

Отже, створюється своєрідне м'язове «голодування», яке потрібно компенсувати. Зробити це, поспівати недостатності природних рухів, відновити нервово-фізичні функції людини, повернути їй свіжість і бадьорість найкраще допомагають фізична культура, туризм, заняття спортом, усі види активного відпочинку.

В умовах робочого дня, під час якого люди виконують однонамірні операції

ПРИЄМНО вражають відвертість, стриманість, об'єктивність, з якими інструктор оцінює справи в колективі. І жодного натяку на те, щоб приховати негативні риси. Навпаки, передусім веде розмову про них. Узяти хоча б ту ж виробничу гімнастику. Хіба не можна було критися тими трьома тисячами, які займаються нею? Адже це — дві третини заводчан! Медовий називає автоматичний, механо-складальний, механічний цехи, де гімнастика не впроваджується. І тут же показує наказ по заводу, яким відповідальність за це покладено на начальника цехів і відділів. Не тому, щоб показати свою неприємність до цього, а щоб підкреслити, що справа це спільна і що її можна підняти лише спільними зусиллями.

Або таке. Фізичною культурою займається майже кожний другий. Але інструктор незадоволений. Було б нормально без цього «майже», а прямо — кожний другий, — каже він. Те ж саме і з впровадженням комплексу ГПО. Регулярно працює заводська комісія з питань ГПО, очолювана начальником відділу Д. С. Михасевичем. Нинішнього року нормативи склали 687 чоловік. А ось підставним навчальним групам займається нема де, особливо з плавання і кульової стрільби. Подолати б цей недолік — значківців було б значно більше. Нині є десятки таких, хто не складає двох-трьох видів.

І хоча вона ще не закінчилася, визначилися лідери, які від змагань до змагань показують високі результати. Це — колективи інструментального виробництва, цехів шрифтів, пластмас, складального.

А найсильніші входять до збірних заводів, які захищають його спортивну честь на обласній спартакіаді, що її провдєть обласна рада «Авангард» серед колективів підприємств прямого підпорядкування обласній раді профспілок. Тут, очевидно, найбільш ретельно вимірюється зростання колективів. Торік збірна заводу була другою після команди Світловодського заводу чистих металів, а нині посіла перше місце, залишивши позаду колективи заводу чистих металів, Кіровоградської швейної фабрики, Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування, Побузького нікелевого заводу й інших великих підприємств.

Цього року фізкультурники і спортсмени заводу заявили про себе й на всесоюзній арені. Наказом-постановою Міністерства приладобудування, засобів автоматизації і систем управління за підсумками огляду-конкурсу на кращу постановку фізкультурно-масової та оздоровчої роботи на підприємстві і в організації міністерства відзначено Кіровоградський завод друкарських машин. У зв'язку з цим п'ятдесятих активістів поєднано путівками на XXII Олімпійські ігри в Москву і Київ, цінними подарунками.

ми. Серед них, крім С. І. Медового, — наладчик складального цеху Микола Сергієнко, робітники Вячеслав Вороненко і Валерій Сулимов, Сергій Сиченко і Микола Панченко, легкоатлети Сергій Попов і Тетяна Кареліна та інші.

ДЛЯ ЦЬОГО колективу характерна й така обставина. Під час нашої розмови з інструктором до нього в кабінет зайшли двоє дівчат — диспетчер цеху складання електродвигунів Надія Селіванова та робітниця штампувально-пресового цеху Ізабелла Овсянникова.

— Хочемо займатися легкою атлетикою, — сказали вони.

С. І. Медовий змушений був відповісти їм, що на зимовий період легкою атлетикою займатись немаде. Порадив тренуватися у волейбольній секції. Заняття заводських волейболістів проходять у спортзалі Будинку культури УТОГУ, розташованого за кілька кілометрів від заводу. Та хіба таке лише у волейболістів? Жартують інструктор називає заводчан «блукачками» спортсменами. Бо на підприємстві немає спортивної бази. Доводиться «просочуватись» для тренувань на спортивні майданчики і в зали інших організацій.

Торік комплексним планом профілактичних заходів по дельшому зміцненню соціалістичної законності було передбачено обладнання волейбольних та баскетбольних майданчиків біля заводського гуртожитку, створення пункту прокату туристського спорядження при колективі фізкультури тощо. На жаль, це можна віднести тільки до числа добрих побажань.

Заступник директора заводу по кадрах і побути М. М. Царенко настроений оптимістично:

— Перші кроки зроблено. На Дніпрі ми заклали спортивно-оздоровчу базу заводу, найближчим часом закінчимо обладнання ігрових майданчиків біля гуртожитку. А через два-три роки матимемо свій спортивний зал. Він розміститься в корпусі № 8, де нині транспортний цех...

Хотілося б, щоб цей оптимізм якнайшвидше перетворився в конкретні діла. Щоб ентузіазм заводських спортсменів і фізкультурників ґрунтувався на власній міцній матеріальній базі.

М. ОРЛЮК.

ПРЕМІЯ — ЩОРСІВЦЯМ

Колектив фізкультури колгоспу імені Щорса — один із кращих в Ульяновському районі. Кожен комсомолець тут складає залік з фізичної та військово-технічної підготовки, кожен другий з них відвідує ту чи іншу спортивну секцію. Особливу увагу в господарстві приділяють впровадженню комплексу ГПО. Кращі значківці, які визначились у багатоборстві, не раз брали участь у районних та обласних змаганнях.

Високі показники масовості і майстерності тут передусім тому, що в колгоспі дбають про будівництво нових та експлуатацію наявних спортивних споруд. Під час суботників і недільників юнаки і дівчата села Кам'яної Крикиці обладнали спортивні майданчики у бригадах, на фермах, за місцем проживання хліборобів. У центрі села колгоспні будівельники, механізатори з активною участю всіх комсомольців господарства спорудили типовий стадіон, стрілецький тир, спортивний зал.

Кілька днів тому в Кам'яну Крикицю прийшла радісна звістка — колектив фізкультури колгоспу відзначено грошовою премією Міністерства сільськогосподарського господарства СРСР і Центральної ради сільських спортивних товариств. Цю винагороду буде вручено щорсівцям як переможцям Всесоюзного огляду-конкурсу колективів фізкультури — за плодотворну роботу по будівництву типових спортивних споруд на селі.

К. КОЛІСНИК,
завідуюча оргвідділом
обласної ради товариства
«Колос».

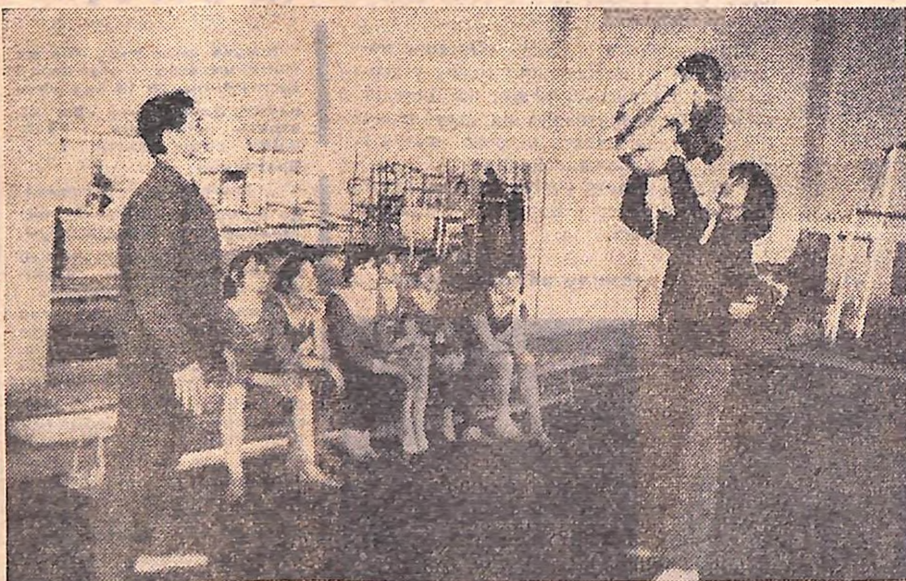

ШАШКИ. Закінчилися фінальні змагання з шашок у залік спартакіади обласної ради товариства «Авангард». Уперта боротьба принесла перше місце команді Кіровоградської швейної фабрики, що набрала 16,5 очка. Лише пів-очка прогали лідерам найкращі спортивні клуби «Зірка», трійку призрів замікнула команда Олександрійського рудоремонтного заводу.

Переможцями на своїх дошках стали кандидати в майстри спорту Віктор Гончаров і Михайло Сігал (швейна фабрика), Валентин Грамович і Євген Барно (спортивний клуб «Зірка»).

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА. Студентка факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту Валентина Семшова разом зі своїми подругами по навчанню брала участь у Всесоюзному турнірі, що проходив у Краснодарі. Вона втретє повторила майстерський бал Збірна республіканської ради «Буревісника» серед 29 команд була четвертою.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

ЧИ Є ПЕРСПЕКТИВА?
(ДЮСНІ ОБЛСПОРТКОМІТЕТУ з юними ГІМНАСТКАМИ ЗАЙМАЮТЬСЯ ТРЕНЕРИ М. ГАЙМАН ТА О. СОЛОХА).

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українсько-м мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.
М. Кіровоград,
316050, МСП
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;
відповідальний секретар відділу учнів-
ської молоді — 2-46-87; відділ комсо-
мольського життя відділу військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65;
нічна редакція — 3-03-53

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.